

SÜBHAN VÜQAROĞLU

ÖLÜM İLƏ QAZANILMIŞ ÖLÜMSÜZLÜK

Ömür - düzgün xərcləsək də xərcləməsək də, bizə verilən və bitməyə məhkum olan zaman müddətidir. Bəzi insanlar var ki, onlar bu müddətli yaşamı qurban verib əbədi yaşama qovuşurlar. Belə insanlar cismani ölümü ilə əslində ölümsüzlük əldə edirlər. Belə insanlardan biri də Kazımağa Kərimov olmuşdur. Kazımağa Kərimov Azərbaycanın ilk milli qəhrəmanlarında biri kimi tarixə düşmüşdür.

Kazımağa Möhsün oğlu Kərimov 1951-ci ilin sentyabrın 1-də Qubadlı rayonunun Sarıya-tağkəndində, ziyalı ailəsində anadan olmuşdur. Kazımağa ailənin səkkiz oğul övladından biri idi. Atası Möhsün müəllim və anası Səmərxanım övladlarının hər birinin istədikləri peşənin arxasınca getməsi üçün lazımı şərait yaratmışdılar. Ailənin yeddinci övladı olan Kazımağa orta məktəbi doğulub boya-başa çatdığı Qubadlıda bitirdikdən sonra Bakı Dövlət Universitetinin jurnalistika fakültəsinə qəbul olunur. Kazımağa beş il müddətində təhsil aldığı universitetin bütün ictimai işlərində fəal iştirak edir və peşəsini sevdiyi üçün dövrü mətbuatda da öz qələmini yeritməyi bacarırdı.

Universiteti bitirdikdən sonra Kazımağa peşəsinin arxasınca gedərək bir müddət "Azərbaycan məktəbi" jurnalında, sonra isə "Azərbaycan müəllimi" qəzetində çalışmışdır.

Vətənə sevgi insanın canında, qanında olur.

Kazımağada da vətəninə, torpağına bağlılıq, vətən sevdasının güclülüyü gözə çarpacaq dərəcədə idi. Bu da təsadüfi deyildi. Ona görə ki, o, nəsində olan hərbiçinin, döyüşçünün, komandirin davamçısıdır, XIX əsrin ikinci yarısında indiki Sankt-Peterburq (o vaxtkı Petroqrad) şəhərində hərbi məktəb bitirmiş, çar rusiyasında hərbi xidmətdə olmuş və 1918-1920-ci illərdə erməni-daşnaq qırğını zamanı doğma torpaqlarının müdafiəsinə qalxmış Zəngəzur Mahalının tanınmış bəylərindən olan İsmayıl bəyin nəvəsidir.

1988-ci ildə doğma vətəninin üzərini qarabuludlar aldığı bir zamanda, Kazımağa da evini, ailəsini və hər bir şeydən uca tutduğu peşəsini arxada qoyaraq çəhbə bölgəsinə yollandı. Yalnız Kazımağanın döyüş yolu doğulub boya-başa çatdığı doğma Qubadlıdan deyil, həm də Goranboydan keçdi. Goranboy rayonunda yaradılan könüllü özünümüdafiə batalyonlarından birinə komandir müavini təyin olunan Kazımağa baş leytenant rütbəsi altında doğma torpaqlarımızın müdafiəsinə qalxdı. Goranboy rayonunun Güllüstan, Qaraçinar, Manas, Şəfəq, Tap Qaraqoyunlu kəndləri uğrunda gedən döyüşlərə komandirlik edən komandir üçün bu döyüşlər sanki bir sınaq olsa da, bu sınaqdan alını açıq çıxmağı bacardı. Bu uğurlarla kifayətlənməyən Kazımağa koman-

dirlik etdiyi batalyonu yeni bir əməliyyata hazırlayır. Bu əməliyyat planı düşmən tapdağı altında olan keçmiş Şaumyankənd rayonunun azad olunması olur. Yalnız bu əməliyyat Kazımağanın iştirak etdiyi sonuncu əməliyyat olur. 1992-ci ilin 12-13 iyun tarixlərində Şamuyankənd rayonunun azad olunması uğrunda həyata keçirilən əməliyyatda komandir Kazımağa Kərimov ağır yaralanır. Komandirin ağır yaralanmasını gören əsgər və zabitlərdə ruh düşgünlüyünün yarandığını hiss edən Kazımağa yenidən döyüşü davam etdirmək əmri verir. Elə həmin tarix Şaumyankənd rayonunun azad olduğu gün kimi Azərbaycan tarixinə həkk olur.

Aldığı yaranın ağır olmasına baxmayaraq əməliyyatın sonunadək iştirak edən Kazımağa əməliyyat bitdikdən sonra Bakı şəhərində yerləşən Hərbi Hospitala çatdırılır. Ayağından yaralanan Kazımağa doğmalarının onun ayağını itirəcəyindən qorxduqlarını hiss edərək, həmin an

belə özünü itirmədən əllərini havaya qaldıraraq "yaxşı ki, yazan əlim var" deyir. Lakin Kazımağanın bir ayağını itirəcəyi qorxusu ilə yaşayan insanların heç ağına belə gəlməzd ki, onu bütünlüklə itirəcəklər. Çünki o insanların heç biri bu fikri bir anlıq da olsa belə qəbul edə bilmir, "dağ boyda" bir insanın ayağından aldığı yara ilə dünyasını dəyişəcəyini güman etmirdilər. Lakin döyüş zamanı çoxlu qan itirdiyindən Kazımağa 15 iyun 1992-ci ildə, ömrünün 41-ci baharında gözlərini əbədi yumaraq şəhidlik zirvəsinə ucaldı. Kazımağa Kərimov 41 il ömür müddətini elə xərclədi ki, Azərbay-

can dövləti var olduqca, o da var olacaqdır. Belə ölümlər yalnız cismani yoxluq deməkdir.

"Şəhidin bir damla qanı torpağa düşdükdə Allah onun bütün günahlarını bağışlayır. Şəhidlik elə bir zirvədir ki, hər adam o zirvəyə ucala bilmir. Hər bəndəni Allah haqq uğrunda, torpaq uğrunda şəhid kimi qərar verməz", deyiblər.

Biz inanırıq ki, Kazımağa Kərimov ölümü ilə özünsüzlük qazandı. Kazımağa Kərimova ölümündən bir həftə sonra Azərbaycan Respublikası Prezi-

dentinin 23 iyun 1992-ci il tarixli, 6 sayılı fərmanı ilə Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı fəxri adı verildi.

Bu ada layiq görülən Kazımağa ilk jurnalist idi ki, belə bir fəxri ada layiq görülmüşdür.

Kazımağa Kərimovun adının əbədiləşdirilməsi məqsədilə dövlətimiz tərəfindən onun adına Bakı şəhərində küçə verilmişdir. Eyni zamanda doğulub boya-başa çatdığı

doğma Qubadlının Balasoltanlı kənd tam orta məktəbi və döyüş yolunun keçdiyi Goranboy rayonunun Qızılhacılı kənd mədəniyyət evi onun adını daşıyır.

Goranboy rayonunda şəhid Milli Qəhrəmanın büstü qoyulub.

Onu da qeyd edim ki, milli qəhrəmanın keçdiyi həyat yolu haqqında bu qədər yaxından tanış olmağımda, şəhidin qardaşı qızı Xavər Kərimovanın böyük rolu oldu. Əmi sevgisi, əmi həsrəti ilə yaşayan insan üçün, bu yazının ərəsəyə gəlməsi az da olsa təsəllidirsə, xoşbəxtəm.

Ruhun şad olsun, Şəhidim!